

[Martin Pedersen.]

må derfor fra det radikale venstres side hilse med tilfredshed, at man nu for kommuneskattens vedkommende søger at lempe derpå. Det er jo et meget betydeligt skridt, man tager, når man nu forhøjer bundgrænsen fra 3.000 kr. til 5.000 kr. for enlige og fra 5.000 kr. til 10.000 kr. for forsørgere. Det vil dog betyde, at en lang række meget små indtægter — alle under 5.000 kr. for enlige og alle under 10.000 kr. for forsørgere — bliver skattefri i en stor del af landet.

Vi kan være enige med hr. Grünbaum i, at det er beklageligt, at vi ikke kan tage skridtet fuldt ud, men vi er i det radikale venstre forstående over for, at så længe vi ikke har fået kommunesammenlægningen gennemført, og så længe den nye byrdefordelingsordning ikke er begyndt at virke, vil det kunne blive en for hård belastning for en lang række af små kommuner at gå videre. For de store og velstillede kommuner lader det sig imidlertid sagtens gøre, og der vil jo alligevel som følge af ændringen her blive tale om en overflytning af skat i ikke ubetydelig grad fra de mindste indtægter til de største. Man har her i København foretaget en beregning over virkningen og kommer til det resultat, at der vil blive tale om en overførsel fra de mindste indtægter og mindre indtægter til de større på ca. 140 mill. kr.; man har beregnet, at alle forsørgere med en indtægt på under 40.000 kr. vil få en skattelettelse og alle forsørgere med indtægter på over 50.000 kr. en skatteforhøjelse, medens det for indtægter derimellem vil gå nogenlunde lige op. For ikke-forsørgere ligger de tilsvarende tal på omkring det halve.

Vi vil fra vor side være rede til en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag i skatteudvalget.

Ømann: Der er jo nu forleden gennemført ensartede fradragregler for statsskat og for folkepensionsbidrag, men ensartetheden med hensyn til kommuneskatten kniber det åbentbart med.

Lovforslaget afslører — hvis dets forudsætninger er rigtige — at der er langt igen, når det drejer sig om en reel ligestilling af vilkårene i Danmarks forskellige kommuner. Trods regeringens udligningsbestrebelse, trods favoriseringen af venstrekommunerne, trods kommunesammenlægningerne, er det

altså ikke lykkedes at skabe vilkår for en ensartet skattepåligning i det relativt lille administrative område, som Danmark jo udgør.

Vi har altså efter lovforslagets forudsætninger det problem, at et antal kommuner — og det synes efter bemærkningerne at være et stort antal kommuner — er henvist til at fordele deres udgifter på indkomster, der ligger på et meget lavt niveau. Om dette problem skal klares på den her anviste facon eller ved andre foranstaltninger, er ikke bare et administrativt problem. Det her anviste princip giver en forskel i beskatningen fra kommune til kommune, som særlig mærkes af de lavere indtægtsgrupper, og her er der jo grund til at henvise til reglen i kommuneskattelovens § 6, stk. 2, om den særlig høje beskatning af den indtægtsandel, der ligger imellem det anvendte skattefri beløb og det i statsskatteloven anordnede beløb på 5.000 kr. En regel, der nærmest føjer spot til skade.

I det hele taget er det vel et spørgsmål, hvor stort behovet er for at beholde disse skatteforskelle efter de kommunesammenlægninger, som er sket, og lovforslagets bemærkninger giver ikke nogen forklaring på, hvor stort behovet egentlig er. Det er altså noget, som vi må have tal for i udvalget, og der må fra forhandlingerne om kommuneskattelovene ligge et stort materiale, som vi kan anvende.

Vi skal tilsige vor saglige medvirken ved udvalgsbehandlingen.

Sigsgaard: Hvis byrdefordelingen havde været i orden, så kommunerne var nogenlunde ligestillet rent økonomisk, eller hvis der havde været udsigt til, at byrdefordelingen kommer i orden, var der jo ingen grund til at gennemføre lovforslagets hovedbestemmelse om adgangen til at arbejde med forskellige personfradrag i de forskellige kommuner.

Sigtet med forslaget til ny byrdefordeling var bl. a., at de fattige kommuner skulle stilles bedre, end de er i dag, og der skulle ske en omflytning af midler fra Østdanmark til Vestdanmark. Men nu ligger der jo efterhånden ret klare tal for, at der kun bliver meget lidt ud af den omflytning efter de lovforslag, som regeringen er fremkommet med. De fattige kommuner vil fortsat være fattige.